

عنوان مقاله:

زنان سرکش در شاهنامه

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون حماسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سوزان کریمی نژاد - دکترای زبان و ادبیات فارسی، دبیر رسمی آموزش و پرورش شهریار، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی اندیشه، استاد مدعو دانشگاه فرهنگیان

مهناز منفرد - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیر رسمی آموزش و پرورش

نگین ایاز تندرو - دانشجوی دانشگاه فرهنگیان واحد شهید باهنر

خلاصه مقاله:

در میان صدها شخصیتی که در بخش اساطیری، نیمه تاریخی و تاریخی شاهنامه با ذکر نام مطرح هستند، زنان زیادی وجود دارند که به قشرهای مختلف اجتماعی تعلق دارند: قشر مرفه و بانفوذ درباری (به عنوان شاهزاده، قهرمان و پادشاه) تا اقشار کم درآمد و ضعیف در جوامع متمدن تک ملیتی و چند ملیتی تاریخی ما را رقم می زند، شاهنامه در بطن خود نشان از سرکشی زنان در برابر فشار و تعدی روزافزون و ستمگرانه جامعه ی مردسالار و ارزش های منحط آن نیز دارد. مگر نه این است که زن همواره از اسارت خویش دم می زند و آرزوی رهایی از قیود دست و پاگیر جامعه ای آرمانی بر دست و پای او بسته است. الب ته این آرزوی تاریخی همیشه بر آورده نمی شود، مگر جامعه ای ارزشهای خود را از قید دوگانگی و دوگانه نگری میان زن و مرد برهاند.

کلمات کلیدی:

فردوسی، شاهنامه، زنان و سرکشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/978329>

